

[PRZYSZCZEPIĆ *vb pf*

2 sg m plusq -eś przyszcz(e)pił był.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w.

Dołączyć, podporządkować politycznie; przen [co]:

*Zwrot: »przyszcześcić do rozkazowania [czyjego]«: sami to dobrze znamy, iżeś WM to państwo [tj. Inflanty] nie lada jakie pracą, staraniem i usiłowaniem swoim za pomocą Bożą przyszcześcić był do rozkazowania naszego *ListyZygmAug 1562/415.**

Formacje współrdzenne cf SZCZEPIĆ.

Cf PRZYSZCZEPIENIE, PRZYSZCZEPIONY

KO